

The background of the entire page is a light blue color with a pattern of small, white, rectangular confetti pieces falling from the top. The confetti pieces are scattered across the page, creating a festive or celebratory atmosphere.

HVORFOR LAVER VI IKKE ET BAND?

UNDERVISNINGSMATERIALE

Indhold

Om undervisningsmaterialet.....	3
Det praktiske.....	4
HVORFOR LAVER VI IKKE ET BAND?.....	5
Holdet på og bag scenen.....	6-7
Øvelse I:.....	8-11
Tilfældige møder i hverdagen	
Øvelse II:.....	12-13
Hvad fejrer vi nytårsaften?	
Øvelse III:.....	14-15
Det absurde i hverdagen	
Øvelse IV og V:.....	16-17
Improvisationsøvelser	
Efter forestillingen: Det visuelle udtryk.....	18-19

- **MÅLGRUPPE**
Ungdomsuddannelserne
- **FAG**
Drama, dansk og samfundsfag
- **TEMAER**
Individualisme og fællesskab,
traditioner og ritualer, eksistens,
kærlighed og håb for fremtiden

Om undervisnings- materialet

Undervisningsmaterialet er lavet specielt til forestillingen HVORFOR LAVER VI IKKE ET BAND? og fungerer som inspiration for både elever og lærere. Materialet inviterer til at udforske forestillingens temaer blandt andet om, hvordan tilfældige møder i hverdagen kan skabe mening i en ellers kaotisk verden.

Øvelserne er udviklet til at blive brugt i undervisningen forud for klassens besøg i teatret. Alle øvelserne laves i gruppearbejde af to til fire personer. Til sidst i materialet finder I en række spørgsmål, der kan danne udgangspunkt for en efterfølgende samtale om forestillingen. Materialet anbefales til brug i fagene drama, dansk og samfundsfag på ungdomsuddannelserne.

Det praktiske

Sted

Nørrebro Teater, Ravnsborggade 3, 2200 København

Spilleperiode

7. december 2024 - 25. januar 2025

Tirsdag – torsdag kl. 19.00

samt udvalgte dage kl. 20.00

Fredag kl. 20.00 samt udvalgte dage kl. 17.00

Lørdag kl. 15.00

Søndag kl. 13.00

Billetter

Prisen for skoleklasser er 75 kr. pr. billet, hvis de købes samlet.

Køb dem her: <https://www.brugteatret.dk/events/hvorfor-laver-vi-ikke-et-band/>

Info/Intro

På alle onsdage tilbyder teatret gratis introduktioner til HVORFOR LAVER VI IKKE ET BAND? Her kan I blive klogere på forestillingen, og I kan møde nogle af de medvirkende eller andre fra Nørrebro Teater.

OBS: I uge 50 og 3 er introduktionen om torsdagen.

Forestillingsintroduktionerne er specifikt målrettet skoleklasser og tilrettelagt efter den deltagende klasses ønsker. Introduktionerne starter kl. 17.45 (18.45, når forestillingen starter kl. 20.00) og varer ca. en halv time.

Er I 50 personer eller flere, har vi også mulighed for at tilbyde en forestillingsintroduktion på andre dage. Dette kan tilføjes under 'specifikke ønsker' i bestillingsformularen.

I tilmelder jer introduktionen i forbindelse med billetbestillingen.

HVORFOR LAVER VI IKKE ET BAND?

Du har glædet dig til den her nytårsaften i et år. Du har dit bedste outfit på og har endelig fundet en fantastisk fest at tage til, og nu står du forventningsfuld og venter på bussen. Men den kommer ikke, og klokken nærmer sig midnat...

Ved et stoppested på Nørrebro står en gruppe fremmede mennesker: En frisør der er blevet forladt af sin mand midt i en permanent, en kvinde hvis mand er forsvundet i sin surdej, præstekonen der har fået spat af jubilæumsplatter, en mand på vej til sin sidste arbejdsdag inden pension, verdens mest almindelige mand, og psykologen, der føler sig som en øde ø, man kun kan komme til med en trækfærge. Midt i den larmende ventetid falder de i snak. En udveksling af håb, brok og minder opstår. Alle søger de efter et sted at høre til, og alle kredser de om livets store spørgsmål: Er mennesket en ø? Hvem ringer nytårsklokkerne for? Hvorfor laver vi ikke et band?

HVORFOR LAVER VI IKKE ET BAND? er en forestilling om at frygte fællesskabet og alligevel blive en del af noget, der er større end en selv. For alle ved, at den bedste fest ofte er den, der opstår helt uventet.

På Scenen

**Niels Skovgaard
Andersen**

Nanna Cecilie Bang

**Stine Schrøder
Jensen**

Anders Mossling

Kirsten Olesen

Sara Fanta Traore

Olivia Westbjerg

Marianne Ernst Dam

Bag scenen

Dramatiker: Stine Pilgaard

Instruktør: Helle Rossing

Scenograf og kostumedesigner: Astrid Lynge Ottosen

Musikalsk arrangør: Mille Mejer Djernæs Christensen

Musikalsk arrangør: Selina Gin

Lyddesigner: Rune Abel Aagaard

Lysdesigner: Mia Jandje Willett

Manuskriptudvikler: Ann-Sofie Estrup Bertelsen

Øvelse I

Tilfældige møder i hverdagen

Forfatter Stine Pilgaard har skrevet forestillingen baseret på samtaler med mennesker, som hun kalder "statister" i sit eget liv.

Det er f.eks. hendes frisør, hendes datters skolelærer og en fjern kollega.

Nogle af historierne bygger også på hendes egne oplevelser.

I det uddrag, du skal læse, beskrives et møde mellem karakteren Elvira og en cyklist, som er inspireret af en oplevelse, Stine selv har haft.

Diskussion

- ▶ Læs uddraget fra manuskriptet
- ▶ Diskutér følgende spørgsmål med din sidemakker
 - ▶ Beskriv Elviras oplevelse af mødet med cyklisten.
Hvad sker der, og hvordan påvirker det hende?
 - ▶ Har du selv haft et tilfældigt møde med et menneske, der gjorde indtryk på dig?
Beskriv mødet for din sidemakker.

Uddrag fra manuskriptet, scene 1

En vintermorgen sad poeten John Donne i England og stirrede ud i luften. En klokke lød i det fjerne.
Han dyppede sin fjer i blækhuset, og her er, hvad han kom frem til:

Intet menneske er en ø, sluttet i sig selv. Enhver er en del af kontinentet, et stykke af fastlandet.
Hvis en klump jord skylles bort af havet, bliver Europa mindre, som hvis et forbjerg eller din vens
hus eller dit eget blev skyllet bort. Ethvert menneskes død gør mig mindre, fordi jeg er forbundet
med menneskeheden.

Spørg derfor aldrig, hvem klokken ringer for. Den ringer for dig.

Men den slags er nemt at sige, når man ikke står ved et busstoppested nytårsaften og venter på en
forsinket bus. Det er 400 år siden, John Donne lagde sin fjerpen fra sig og påstod, at menneskene
var forbundne. Der er sket meget i mellemtiden og det tvinger os til at rejse spørgsmålene på ny:
Er mennesket blevet en ø, og hvem ringer klokken for?

ELVIRA

Det er da også mærkeligt, at den ikke kommer.

ELVIRA

Man er bare sådan: Hvor bliver du af, bus. Er du kørt til nytårsfest?

ELVIRA

Den er sikkert gået i stykker.

JOHANNA

Mon dog.

ELVIRA

De sætter vel en ny ind. Hvis altså man kan finde en chauffør, der vil arbejde i aften.
Det er nok en af de vagter, der er svære at få dækket.

THOMAS

Ja, det må det være.

ELVIRA

Har I nogle nytårsforsætter?

ELVIRA

Hvor er det mærkeligt med den bus. Man kunne selvfølgelig også tage cyklen, det er bare så dårligt for mit nervesystem.

ELVIRA

Jeg siger ikke, at jeg er nogen stor cyklist, det har jeg aldrig sagt. Jeg kan godt være lidt distræt, nogle ville sige ufokuseret. Hver morgen kører jeg på Nørrebrogade. Med min ladcykel fordi jeg har afleveret børn. Det er Københavns mest aggressive cykelsti, det er ladcyklerne mod de andre. Jeg er ikke nogen stor cyklist, men jeg råber aldrig ad folk i trafikken. Til gengæld er der mange, der råber ad mig. For et par uger siden cyklede jeg igen på Nørrebrogade og kom til at svinge ud foran en kvinde. Hun var sådan: Se hvor du kører for fanden, vågn dog op! (*råber ekstremt aggressivt*). Min datter havde skreget hele natten, min kæreste og jeg har ikke sovet i tre år, og jeg er flyttet til Husum. Men trætheden tændte noget indeni mig, et håbefuldt raseri. Hey, stop, råbte jeg, du ved ingenting om mig (*peger ud i luften på en fiktiv kvinde – råber og græder på samme tid*). Du tror, at jeg er en statist i dit liv, en forhindring på din vej gennem verden. Det er jeg ikke. Vi er mennesker på samme klode, okay? Du ved ikke hvor jeg kommer fra, eller hvor jeg skal hen. Kvinden stod af cyklen og strøg mig over håret. (*Elvira's stemme er nu blid*) Jeg ved godt, at jeg cykler ad helvedes til, sagde jeg. Nej, nej, du cykler så fint, sagde kvinden, det var da et ret flot sving. Og så med sådan en stor ladcykel. Jeg fylder alt for meget på cykelstien, sagde jeg. Pjat, sagde hun, vi skal jo alle sammen være her. Hun tog en pakke Kleenex op af sin taske og gav mig en. Jeg tror, det bliver fint i Husum, sagde kvinden, selv om det er langt væk. Der dannede sig kø på hver side af os, folk ringede med deres cykelklokker, mens vi omfavnede hinanden.

Et flydende moderne samfund?

- Læs faktaboksen om sociologen Zygmunt Bauman og hans begreb om flydende modernitet
- Diskutér:
 - Tror du, at fællesskaber i dag ofte bygger på midlertidige behov, som Bauman beskriver?
 - Hvordan kan man finde dybere mening i et tilfældigt møde mellem mennesker som det, Elvira oplever på cykelstien?

Kan du genkende nogle af Baumans pointer om et flydende moderne samfund?
Beskriv hvorfor/hvorfor ikke.

Zygmunt Bauman og flydende modernitet

Sociologen Zygmunt Bauman (1925-2017) beskriver, hvordan tidligere stabile strukturer og normer, der engang gav folk en følelse af sikkerhed og retning, er blevet opløst i vores moderne tid. Dette er både på et individuelt og samfundsmæssigt plan.

På individuelt plan betyder det, at man konstant skal omstille sig og tilpasse sig nye forhold. Det enkelte menneske står med en følelse af frihed, men friheden er ofte forbundet med usikkerhed og angst. Man har måske flere muligheder end før, men man skal også hele tiden tage valg og finde sin egen vej uden den støtte og struktur, som tidligere generationer havde. I den flydende modernitet er identitet noget, man hele tiden er tvunget til at skabe og genopfinde, samtidig med at ens omgivelser forandrer sig.

På et samfundsmæssigt plan er relationer mellem mennesker ofte præget af midlertidighed og overfladiskhed. Det sociale liv bliver mere individualiseret, og folk er i stigende grad optaget af deres egen succes og selvrealisering frem for kollektive mål eller fællesskaber.

Øvelse II

Hvad fejrer vi nytårsaften?

HVORFOR LAVER VI IKKE ET BAND? foregår nytårsaften. Nytårsaften fejrer vi overgangen fra et år til det næste, reflekterer over tiden, der er gået, og håber ofte på en lysere fremtid, selvom verden omkring os kan virke kaotisk og til tider meningsløs.

Refleksionsøvelse med din sidemakker

- Hvad fejrer vi egentlig nytårsaften?
- Hvad betyder nytårsaften for dig. Er det en aften med håb, refleksion eller noget helt tredje? Nedskriv alle de tanker, I kommer i tanke om, når I tænker på nytår. Hvilke traditioner og ritualer har vi, og hvorfor gør vi det?
- Lav en kort scene i grupper af fire, hvor I vælger at vise et ritual, som I har noteret. Prøv at spil scenen uden ord.

Ritualøvelse på gulv

- Læs uddraget fra manuskriptet
- Lav øvelsen 'levende hænder griber dig' (*side 13*) i grupper af fire

Hvad er et ritual?

Et ritual er en fastlagt handling eller række af handlinger, der udføres efter bestemte regler eller traditioner. Selvom ritualer gentages, er de aldrig fuldstændig ens hver gang. Ritualer kan give tryghed, fordi de skaber en følelse af kontrol i en verden, hvor mange ting er uforudsigelige.

Uddrag fra manuskriptet, scene 3

THOMAS

Jeg har en barndomsven. Alma. Jeg lærte hende at kende, da vi var fem år, vi boede skråt overfor hinanden. Så blev vi venner, på den måde børn bliver, som om det er en tilstand.

Det var ikke noget vi aftalte, fra da af var vi bare venner altid.

Nytårmorgen på vej hjem fra en fest blev Alma kørt ned af en taxa. Hun var 22 år og døde på stedet. Jeg tror ikke, at hun nåede at opdage det. Hun vidste ikke, at hendes liv var forbi, hun var på toppen, på vej ind i et nyt år. Hendes lys blev slukket med sådan et brag. Når det nu skulle være, synes jeg faktisk, at det er en værdig måde at gå herfra på.

NORA

Jeg har tit følelsen af, at jeg har dem lige bag mig, dem, jeg har mistet.
Som levende hænder, der griber mig.

Levende hænder griber dig

- **Startposition:** En person står i midten af rummet, og tre andre ligger spredt rundt omkring på gulvet med lukkede øjne.
- **Opgave for personen i midten:** Personen i midten skal langsomt begynde at "få det dårligt", men må kun udtrykke dette gennem lyde og uden at bruge ord. Lydene skal gradvist blive mere intense, som om personen får det værre, indtil vedkommende til sidst "falder om".
- **Opgave for de liggende personer:** De tre personer, der ligger på gulvet, skal lytte nøje til lydene fra personen i midten og forsøge at fornemme, hvornår personen når til det punkt, hvor vedkommende falder. Uden at kommunikere verbalt skal de mærke hinanden og åbne øjnene på det rette tidspunkt og rejse sig op for at gribe personen, når vedkommende falder.

Øvelse III

Det absurde i hverdagen

Et centralt tema i forestillingen er at finde et fælles håb i en verden, der ofte kan føles kaotisk og uforståelig. I sidste del af forestillingen kommer en ung kvinde ind på scenen og fortæller alle karaktererne at bussen, som de har ventet på, ikke kommer.

- Læs uddraget fra manuskriptet.
- Hvordan tolker du denne afslutning og gæstestjernens rolle? Hvad er det, karaktererne venter på?
- Læs boksen om Samuel Becketts absurditet
- Er der nogle paralleller til Samuel Beckett og absurditeten?
- Hvad mener du giver håb i en ellers kaotisk og uforståelig verden?

Samuel Becketts absurditet

Den irsk-franske forfatter og dramatiker Samuel Beckett (1906-1989) skrev om absurditeten, hvor menneskelig eksistens ikke har nogen klart defineret mening eller retning. Beckett er særlig kendt for teaterstykket *Mens vi venter på Godot* og for sine nyskabende tanker om det absurde teater.

I teaterstykket *Mens vi venter på Godot* er der to hovedkarakterer, som venter på Godot, der aldrig kommer. Stykket blev kendt for at have en utraditionel plotstruktur, hvor handlingen næsten er statisk og handler om ventetiden. Det absurde i Becketts værker ligger desuden i menneskets konstante søgen efter mening, selvom universet ikke tilbyder nogen.

Becketts dramatiske værker er kendt for at være dystre, men modtageren bliver også præsenteret for en sort humor, da karaktererne fejlslagent forsøger at finde mening med livet - hvilket fremstilles tragikomisk. Hans værker er dermed ofte forbundet med eksistentielle temaer, minimalisme og dyb refleksion over livets meningsløshed.

Uddrag fra manuskriptet, scene 10

*Bandet er fastfrosset i hver deres positur. Kun Elvira rører på sig.
Nærmer sig de andre på skift.*

ELVIRA (forsigtigt, prøvende)

Kan I ikke tage med til Husum? Naboerne er vildt søde. Hjem-IS bilen kommer hver fredag.
Vi kan få en hund.

En ung pige med vinger på og en hund i snor kommer susende ind på sit løbehjul. Hun er overrasket over, at bandet står helt stille. De er blevet til statuer, ordene har forladt dem.

GÆSTESTJERNEN (som om hun skal overbringe en trist nyhed)

Hey. Det er bare for at være helt ærlig. Jeg tror ikke, at bussen kommer. Så I rejser jer op, og I forlader det her sted. Når sneen har lagt sig, må I videre. Du når ikke din sidste vagt, men det kan ikke løses her og nu. Dit liv er oppe i luften og enten vil det lægge sig som støv på en vindueskarm eller dale ned over dig som konfetti. Du går og du går, som sekundviseren på et ur og du møder dem på din vej, alle de almindelige mennesker. Måske stikker I ikke op i landskabet, men I bager kager til forældremøderne og flager, når naboen har fødselsdag. Alle der har været børn ved, at en skolelærer kan være en rockstjerne og at de bedste korpiger findes på Fregatten. Det er de store helte, man husker, men vi glemmer dem, der rydder op bagefter. Dem der siger undskyld og prosit. På et tidspunkt i enhver krig, under enhver kuldsejlet juleaften, må der være en, der trækker vejret dybt. Tørrer blodet op. Vrede kan ændre verdens gang, men den kan ikke trøste vores børn. Den ser aldrig gennem fingre, bærer ikke over, tilgiver ikke et land, et folk eller et menneske. Men det gør du. Mens solen går ned på årets sidste dag, skriver du et brev. Kære Roberto, skriver du, tak for alt. Næste år vil du åbne din egen salon. Kunderne kommer med blomster, og Grethes permanent rører sig ikke ud af stedet. Du laver spræl i Gittes hår, for det er sådan, du har det, håbefuldt som Husum og så er det heller ikke længere væk. Det er de afbrudte samtalers tid, de søvnløse nætter, trampolinernes tid. MogensogKaren har slået festteltet op, du danser med Holgers mor, guldskoene glimter, og I har det som to blomster i samme æg. Du hører en stemme fra fremtiden, den er dyb og smuk, og du løber efter lyden. Du besvarer råbet med et ja, ja, jeg kommer og efterhånden behøver de ikke engang at hedde Bent længere. Du ler som et barn, der bor i en kvinde, det er en latter, der giver genlyd i fjeldet. Dine øjne, smukke som sortebær, maler landskabet hvidt. På samme måde som hvis du er ude på det åbne hav. Hvis du forestiller dig, at det bare er hvidt, helt ude i det åbne. Der er intet der bryder det. Så er der himlen.

Pause. Statuerne rører forsigtigt på sig. Stemningsskift til peptalk.

Kom nu. I skal videre. Skulle I ikke til fest? Nutiden er kommet på scenen!
Det er faktisk mig. Op og stå. Bussen kommer ikke. Og den der helikopter! I kan godt opgive den, jeres venner har andre planer. Isbilen er punkteret, englene har fri. I må klare det her selv. Det kan I godt, fremtiden er lige om hjørnet. Var der ikke også noget med nogle klokker?
Skulle I ikke finde ud af, hvem de ringede for?

Øvelse VI & V

To improvisationsøvelser

To mødes ved et busstoppested

I denne improvisationsøvelse mødes to personer tilfældigt ved et imaginært busstoppested.

▶ To personer står ved siden af hinanden, som om de venter på bussen.

▶ Karakterernes adfærd:

- ▶ Den ene person tager et valg om en slags adfærd som f.eks. at gå hurtigt frem og tilbage, være irriteret, at være meget opsøgende mv.
- ▶ Den anden person skal reagere ved at vælge en adfærd, der er i kontrast til den første.

▶ **Improvisationen:** Lad situationen udvikle sig naturligt og lad kontrasterne forstærkes undervejs. Det kan være gennem kropssprog, stemmeføring eller sprog, som gør forskellen tydelig mellem de to.

▶ **Afslutning:** Scenen kan afsluttes, når de enten finder en måde at interagere på eller når bussen "ankommer", hvilket kan vise en afslutning på mødet.

Resten af holdet kigger på og prøver skiftevis at være på gulvet.

Underviseren faciliterer rummet og klapper, når vedkommende vurderer, at improvisationsøvelsen er færdig.

Fortæl en historie sammen

- ▶ **Startposition:** Alle fra holdet står i en halvcirkel, så de kan se hinanden. En underviser eller en udvalgt person stiller sig i midten af cirklen og har rollen som "peger".
- ▶ **Start historien:** Personen i midten peger på én for at starte historien. Denne person begynder improviseret at fortælle starten på en handling af en historie, som kan tage hvilken som helst retning.
- ▶ **Skift mellem fortællerne:** Personen i midten peger skiftevis på forskellige, som alle skal fortsætte historien fra, hvor den forrige slap. Når der bliver peget på én, skal vedkommende straks overtage fortællingen og tale videre, indtil den næste bliver peget på.
- ▶ **Tal uden pauser eller tøven:** Når man bliver peget på, skal man tale flydende og uden tøven. Hvis du stopper op, siger "øh" eller "øhm", ryger du ud af øvelsen, og må sætte dig ned.
- ▶ **Sidste person "vinder":** Øvelsen fortsætter, indtil der kun er én deltager tilbage, som har formået at tale uden at blive slået ud. Den person er vinderen af legen, og øvelsen afsluttes.

Tag gerne inspiration til historien ud fra de foregående øvelser.

Spørgsmål til efter forestillingen:

Det visuelle udtryk

SCENOGRAFI

Hvordan synes I, at scenografien skaber en atmosfære og stemning i forestillingen? Beskriv skiftene i scenografien. Der er ti skift i alt, hvad var iøjnefaldende for dig?

KOSTUMER:

Kan I identificere en symbolik i kostumerne og sminken?
Hvordan bidrager det til at forstå budskaberne, som teksten har?

Se kostumetegninger på næste side.

Hvorfor laver vi ik et band ?
 Nørrebro Teater 2024
 KRISTEN ØVESEN
JOHANNA
 (78)

Hvorfor laver vi ik et band ?
 Nørrebro Teater 2024
 ANDERS MOSSLING
LARS
 (60)

Hvorfor laver vi ik et band ?
 Nørrebro Teater 2024
 NIELS SKOVGAARD ANDERSEN
THOMAS
 (35)
 Astrid Lyngø Ottosen / 22241687

Hvorfor laver vi ik et band ?
 Nørrebro Teater 2024
 SARA PANJA
JEANETT
 (45)
 Astrid Lyngø Ottosen / 22241687

Hvorfor laver vi ik et band ?
 Nørrebro Teater 2024
 STINE SCHRÖDER
NORA
 (55)
 Astrid Lyngø Ottosen / 22241687

Hvorfor laver vi ik et band ?
 Nørrebro Teater 2024
 NANNAN BAY
ELVIRA
 (46)
 Astrid Lyngø Ottosen / 22241687